

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 21 (372)
2020. gada
20. decembris

Jēzus brāļiem un māsām

Ziemassvētkos svinam Dieva klātbūtni. Dievs nāk mūsu vidū, lai mūs glābtu. Jēzus dzimšana nav pasaka. Tā reāli notika Betlēmē pirms divi tūkstoši gadiem. Ticība ļauj atpazīt šajā Bērnā, kas dzimis no Jaunavas Marijas, pašu Dieva Dēlu, kas kļuva cilvēks aiz mīlestības uz mums.

Jēzus Bērniņā ar ticību redzam Dieva vaigu. Dievs neatklājas spēkā, bet vājumā un trauslumā kā jaundzimušais. Šis Bērns atklāj Dieva mīlestību uz katru no mums. Jēzus vēlas būt mūsu draugs un brālis.

Lai tad iedraudzējamies ar viņu, un šo draudzības un brālības prieku izplatām visur, kur vien esam. Lai to izplatām ar īsta kristieša uzvedību, gatavību palīdzēt, lūgšanu par citiem, arī tiem, kas nav mums labvēlīgi – palīdzēt, lūgties, netiesāt, neaprunāt.

Mēs to darām tāpēc, ka visi esam brāļi un māsas (sal. Mt 23: 8). Mēs esam aicināti būt par Dieva bērniem, taču mums ir traģiskas spējas nepildīt šo aicinājumu. Uz to norāda egoisma veidi, kas pamatā tik

daudziem kariem, netaisnībai, vardarbībai. Cik daudzi neapzinās, ka ir radīti sadraudzībai un pašatdevei! Mums jāpārvar vienaldzība, egoisms un ienaidis, jāpieņem atbilstošas atšķirības būt par brāļiem un māsām.

Mums ir tikai viens Tēvs – Dievs, un visi esam brāļi un māsas (sal. Mt 23: 8 – 9). Brālības pamatā ir Dieva tēvišķība, Dieva personīga mīlestība uz katru cilvēku (Mt 6: 25 – 30). No tēvišķības izriet brālība, jo kad tiek pieņemta Dieva mīlestība, tā spēj pārveidot mūsu dzīves un attiecības ar citiem, atverot mūs solidaritātei un īstai dalīšanās pieredzei.

Cilvēku brālību sevišķi atjauno Jēzus Kristus ar savu nāvi un augšāmcelšanos. Jēzus pieņēma cilvēka dabu, lai to atpestītu; mīlēja Tēvu līdz nāvei uz krusta (Flp 2: 8), ar savu augšāmcelšanos Jēzus veido jaunu cilvēci pilnīgā kopībā ar Dieva gribu, ar viņa plānu, kurā pilnībā īstenojas mūsu aicinājums uz brālību.

(turpinājums 4.lpp)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 20. decembris.

Adventa 4. svētdiena

8.00 Svētā Mise un "Svētais Dievs"
11.00 Galvenā Svētā Mise par Skaidrītes
Vataginas dzīvajiem un mirušajiem
ģimenes locekļiem
15.00 Svētā Mise par +Raimundu un
+Vītu
18.00 Vesperes
18.30 Svētā Mise par draudzi

Pirmdiena, 21. decembris

8.00 Sv. Mise par +Sandru Ribāku

Otrdiena, 22. decembris

8.00 Sv. Mise par +Kasparu Miezīti

Trešdiena, 23. decembris

8.00 Sv. Mise par +Annu un +Aleksandru
Pipcāniem
16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 24. decembris

8.00 Sv. Mise par +Allu un +Mihailu
Litvinoviem

Uzsākas Ziemassvētku laiks

15.00 Vigīlijas Sv. Mise (bērniem un
skolu jaunatnei) par mūsu tautu un
atjaunotni Baznīcā
18.00 Sv. Mise svin V. E. Arhibīskaps
20.00 Sv. Mise par Guntaru

*25., 26. decembrī - Draudzes svinības
Vissvētākā Sakramenta adorācija*

Piektdiena, 25. decembris.

Kristus dzimšana. Lieli svētki.

8.00 Sv. Mise par draudzi
11.00 Sv. Mise. Svin V.E. arhibīskaps
18.00 Vesperes
18.30 Sv. Mise par Kasparu

*Ziedojumi tiek vākti diecēzes kūrijas-
arhibīskapa administrācijas vajadzībām*

Sestdiena, 26. decembris.

Sv. Stefans pirmmocekļi. Svētki.

8.00 Sv. Mise Macehas nodomā par
piederīgajiem
11.00 Sv. Mise svin V. E. Arhibīskaps
Euharistiskā procesija
18.00 Vesperes
18.30 Sv. Mise par Raivi Lipčiku – Dieva
žēlastību

Svētdiena, 27. decembris.

**Ziemassvētku oktāva. 1. svētdiena pēc
Ziemassvētkiem. Sv. Ģimene – Jēzus,
Marija un Jāzeps. Svētki.**

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais Dievs”
11.00 Galvenā Sv. Mise par Mežaļu
ģimeni
15.00 Sv. Mise (bērniem) par +Helēnu
Pudāni un +Domiceli Gudešu
18.00 Vesperes
18.30 Sv. Mise par draudzi

Šodien svētī sauso vīnu un sulas

Pirmdiena, 28. decembris.

Ziemassvētku oktāva.

Sv. Nevainīgie bērniņi, mocekļi. Svētki

8.00 Sv. Mise par +Sandru Ribāku

Otrdiena, 29. decembris.

Ziemassvētku oktāva.

8.00 Sv. Mise par +Olgu Kokinu

Trešdiena, 30. decembris.

Ziemassvētku oktāva.

8.00 Sv. Mise par +Rozāliju, +Jāzepu,
+Regīnu, +Arvīdu, +Stefāniju, +Mariju,
+Lilitu

Ceturtdiena, 31. decembris.**Ziemassvētku oktāva.**

8.00 Sv. Mise par +Ārgaļu un +Rūznienu dzimtu mirušajiem

18.00 Sv. Mise par Dzintru Krastiņu un +Viesturu Krastiņu; himna „Dievs, mēs Tevi slavējam”

Piektdiena, 1.janvāris.

Ziemassvētku oktāva. Vissv. jaunava Marija, Dieva māte. Lieli svētki.

Mieram veltīta diena.

Obligāti svinama diena.

8.00 Sv. Mise par draudzi Jēzus Sirds litānija

11.00 Sv. Mise svin V.E. arhibīskaps Himna „Nāc Svētais Gars”

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par Anneli 90 gados
Par himnu „Dievs, mēs Tevi slavējam” un „Nāc Svētais Gars” dievbijīgu nodziedāšanu vai recitēšanu iespējams saņemt pilnas atlaidas.

Sestdiena, 2.janvāris. Sv. Bazīlijs Lielais un Sv. Gregors no Naziansas, bīskapi un Baznīcas doktori.

8.00 Sv. Mise par arhibīskapa veselību Jaunavas Marijas litānija un veltīšanās akts

Svētdiena, 3.janvāris. II svētdiena pēc Ziemassvētkiem. Jēzus Sirds godināšana. Vissv. Sakramenta adorācija

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais Dievs”

11.00 Galvenā Sv. Mise par Krišānu dzimtas mirušajiem; *Svētlietu pasvētīšana*

15.00 Sv. Mise (bērniem) par +Ilgu Slišāni

18.00 Rožukronis

18.30 Sv. Mise par Kasparu 30 gados

Pirmdiena, 4. janvāris.

8.00 Sv. Mise par Puriņu ģimenes mirušajiem Alvīni, Armandu un Jūliju

Otrdiena, 5. janvāris.

8.00 Sv. Mise par +Alekseju

Trešdiena, 6. janvāris. Kunga Epifānija – Triju Ķeniņu svētki.

Obligāti svinama diena.

8.00 Sv. Mise

11.00 Galvenā Sv. Mise par draudzi

16.30-18.30 Grēksūdze

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par +Āriju Spāriņu un +Ludvigu Maci

Šodien krīta, vīraka un cēlmetālu pasvētīšana

Ceturtdiena, 7. janvāris.

8.00 Sv. Mise par +Teklu, +Juri, +Valdi, +Valentīnu, +Mariju, +Jouko

Piektdiena, 8. janvāris.

8.00 Sv. Mise par +Pēteri Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 9. janvāris

8.00 Sv. Mise par veselību Andrejam, Vitai, Jānim un Ritai

Svētdiena, 10. janvāris.

III svētdiena pēc Ziemassvētkiem

Kunga kristīšana. Svētki.

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais Dievs”

11.00 Galvenā Sv. Mise par mirušajiem devēja nodomā

15.00 Sv. Mise par draudzi

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par +Franci, +Helēnu, +Henriku

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles pastorālās komandas kontaktinformācija

Sv. Jēkaba katedrāle: tālr. 67326419

Diakons Gunārs Konstantinovs:

tālr. 67326419, mob. 29654800

jekaba.katedrale@tvnet.lv

Pastorālo vajadzību koordinatore – Andžela mob. 26156406

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:

harisime@inbox.lv; mob. 27001445

**Rīgas Sv. Jēkaba katedrāles
garīdznieki un kalpotāji
sirsnīgi sveic Jūs un
Jūsu tuviniekus, draugus,
paziņas un visus
labas gribas cilvēkus
Kristus Dzimšanas svētkos!**

Svētīgu Jauno 2021. gadu!

Jēzus brāļiem un māsām

(turpinājums)

Jēzus no paša sākuma īsteno Tēva plānu, atzīst to pārāku par visu ko citu. Ar savu atdevi Tēvam mīlestībā līdz nāvei Kristus ļauj mums viņā būt par brāļiem un māsām, būt par tā paša Tēva bērniem. Viņš pats ir derība; viņa personā esam samierināti ar Dievu un viens ar otru kā brāļi un māsas. Jēzus Kristus mūs samierināja sevī. Viņš ir miers, jo apvienoja tautu, novērsa šķelšanos un ienaidu. Viņš sevī radīja vienu tautu, vienu jaunu cilvēku, vienu jaunu cilvēci (Ef 2: 14: 16).

Lai Marija, Jēzus Māte, palīdz saprast un ikdienā īstenot to brālību, kas izriet no viņas Dēla sirds, lai nestu mieru katram cilvēkam virs šīs mūsu mīļotās zemes!

Annei Pelsei – 90

Piektdien 1. janvārī apaļu jubileju svin katedrāles dežurante un Marijas Leģiona kādreizējā prezidente Latvijā Annele Pelse, kura kā sirmgalvju pārstāve sagaidīja un sveica pāvestu Francisku. Sekojošā intervijā jubilāre dalās ar savu dzīves cilvēcisko un garīgo pieredzi.

Kāda Jums bijusi ģimene, bērnība un skolas gadi?

Dzimtās mājas atradās Plešovas ciemā 2 km no Žīguru stacijas, kur strādāja tētis par dežurantu. Viļakas baznīca no mājām bija 8 km. Pirmos ticības pamatus ielika vecāki un 7 gadu vecumā sāku apmeklēt ticības mācības nodarbības Viļakā pie kapucīnu tēviem. Viļakas baznīcā tiku iesvētīta un iestiprināta.

Viļakas baznīcā es kā meitene procesijā kaisīju ziedus vissv. Sakramenta priekšā. Vēlāk nesu lentu Jaunavas Marijas spilventiņam, kuru nesa mana māsa. Vecākiem bijām divi brāļi un divas māsas. Abas māsas esam šajā pasaulē. Vecākais brālis kara pēdējās dienās krita Džūkstē. Otrs nodzīvoja līdz pensijai un vēl kādus gadus, tagad atdusas Lāčupes kapos.

Ulmaņlaikos sāku iet skolā. 5 gadu vecumā sāku iet ganos. Kara laikā darīju vīriešu lauku darbus. Tēvu kā dzelzceļnieku karā neiesauca un viņš nosargāja dzimtās mājas no nodegšanas, kamēr fronte mainoties bijām Žīguru mežos pie Kupravas kopā ar meža brāļiem. 1941.g. jūlijā Viļakas pusē bija paredzēta izsūtīšana, mūsu ģimene arī bija tanī sarakstā. Tā kā tēvs strādāja stacijā un priekšniekam Zarembam bija pieeja izsūtāmo dokumentiem, viņš izņēma mūsu ģimenes saraksta lapu.

Kādi bija Jūsu nodomi izglītības jomā?

1945.g. pēc 7. klases beigšanas devos uz Rīgu, lai mācītos par skolotāju. Rīgā uz dzīvi apmetos pie mātes brāļa. Tā kā nezināju, kur ir pedagoģiskā skola, iestājos 7. šuvēju arodskolā, kura atradās Tērbatas ielā un vakaros mācījos 2. vakara vidusskolā. Tad papildus vienu gadu mācījos par skolotāju 1.-4.klasēm. Pabeidzu tirdzniecības tehnikumu kā rūpniecības preču pārzine. Strādājot veikalā vakaros pabeidzu Rīgas pedagoģiskās skolas pirmskolas nodaļu kā bērnu dārza audzinātāja. Strādāju bērnu dārzā trīs gadus. Pēc tam beidzu Liepājas Pedagoģisko institūtu kā defektoloģe, logopēde un palīgskolas skolotāja. Daudzus gadus Rīgā strādāju divās darba vietās: bērnu dārzā kā vadītāja un Dailes teātrī kā garderobiste, dežurante un kontroliere pa vakariem. Pēdējā darba vieta bija bērnu nams. Aizejot pensijā strādāju Dailes teātrī par dežuranti un kā sociālā darbiniece aprūpēju vecus un slimus cilvēkus.

Ja ticība bija ielikta bērna šūpulī, tad kāda bija pieredze ar katoļu dievkalpojumiem padomju laikos?

Rīgā kopā ar draudzeni Liliju ar viņas māti apmeklēju Vecrīgas katoļu draudzes: sākumā sv. Marijas Magdalēnas baznīcu, šad tad Sāpju Dievmātes baznīcu. Pēc kādiem 5 gadiem sāku vairāk apmeklēt katedrāli. Gāju tikai pa svētdienām. Vēlāk pievienojās tētis, kas no bīskapa Julijana Vaivoda dabūja garīgo literatūru. Partijā nebiju un man nekādu nepatīkšanu nebija par dievkalpojumu apmeklēšanu. Laikam Dievs sargāja.

Kādā veidā iesaistījāties Marijas Leģionā un katedrāles dzīvē pēc padomju laikiem?

1994. gada 1. augustā iestājos Marijas Leģionā un 4. augustā sāku kalpot katedrālē par dežuranti. Marijas Leģionā kļuvu aktīva locekle kopā ar vairākiem desmitiem ticīgo. Izbraukājām visu Latviju, dibinot prezidijus. Pēc tam katrā diecēzē kūrijas ar centru Rīgā, kur biju katedrāles leģiona trešā prezidente un komīcijas pirmā prezidente visas Latvijas mērogā. Braucu uz pārbaudēm. Vēlāk biju vice-prezidente, sekretāre, tagad esmu palīglocekle.

Katedrālē kalpot iesāku Smeltertēva laikā. Viņš visu laiku bija Marijas Leģiona garīgais vadītājs un atbalstītājs. Vairākus gadus mēs kā dežurantes divreiz nedēļā dalījām trūcīgajiem maizi, kuru Smeltertēvs pasūtīja.

Jau 26 gadus Jūs kalpojat katedrālē kā dežurante. Kur gūstat spēku kalpošanā?

Vienmēr lūdzos, katru dienu rožukroni, Marijas Leģiona lūgšanas. Klausos Radio Marija. Atbalstu sniedz lūgšanas un arī mana ģimene. Abi dēli man miruši, meita Biruta un jo sevišķi mazmeita Veronika ar vīru Haraldu man ir ļoti liels palīgs. Pricējās par saviem mazmazbērniem Artūru, Klāvu, Elzu, kuri ir ļoti centīgi un paklausīgi. Tas mani ļoti iepriecina. Pateicība arī pr. Kļaviņam.

Ko Jūs novēlat jaunajai paaudzei un katedrāles saimei?

Nedrīkst padoties. Jācīnās! Jādomā vienmēr labākais. Ar Dieva palīgu viss būs labi. Pateicība Dievam par visu.

Sirsnīgi pateicamies par interviju un sirsnīgi sveicam lielajā jubilejā. Lai Jums izturība, prieks un miers un spēks sv. Garā, Dieva mīlestībā un Jaunavas Marijas aizgādībā!

Kasparam Viļumam - 30

Svētdien 3. janvārī apaļā jubilejā sveicam ministrantu, kuru redzam pie altāra un dzirdam kā izteiksmīgu sv. Rakstu lasītāju un psalmu dziedātāju.

Kāda bijusi cilvēciskā un kristīgā pieredze?

Katolicisms manā ģimenē nācis no mātes puses, jo mana vecmāmiņa – mammas māte ir nākusi no Latgales, un manai mammai ticības pamatus ielika mana vecvecmāte Šī vieta Latgalē atradās netālu no Viļāniem, un joprojām atceros, kā bērnībā dažas reizes ar māti un manas vecmāmiņas māsu bijām uz Misi Viļānu katoļu baznīcā. Esmu kristīts Sv. Franciska baznīcā Rīgā, vēl būdams pavisam mazs, tādēļ no savām kristībām neko neatceros, taču atceros kaut ko no brāļa kristībām (kopā saviem vecākiem esam 4 bērni, kristīti esam visi, taču tikai es un vēl jaunākā māsa praktizējam katoļu ticību). Atceros, kā māte mani ar vēl vienu māsu veda uz Kristus Karaļa baznīcu Sarkandaugavā, tolaik bērnībā Mises likās garlaicīgas, taču mātei bija jāklausa, un centos baznīcā uzvesties maksimāli godīgi. Diemžēl ar laiku mūsu ģimenē radās pārmaiņas, māte zaudēja saikni ar Baznīcu un vairs mēs uz to negājām, taču man bija ielikti pietiekami labi pamati, un es pats domāju, ka, kad vien radīsies izdevība, es atgriezīšos. 16 gadu vecumā, rakājoties pa vecāku grāmatu plauktiem, es uzgāju katehismu, kuru toreiz vēl bērnībā māte lika lasīt. Toreiz neizpratu to, taču tad, jau mazliet paaudzies, ar interesi sāku lasīt to, un manī atgriezās dziļāka interese par Baznīcu un mīlestība uz Dievu. Mazliet vēlāk, pateicoties kopīgiem draugiem, iepazīnos ar vienu citu topošo labāko draugu, kurš tolaik pats regulāri gāja uz Katedrāli, pateicoties viņam un viņa

iedrošinājumam pēc vairāku gadu pārtraukuma atsāku iet uz Svēto Misi, pēc tam arī sāku iet un pabeidzu Svētdienas skolu pie Diakona un pieņēmu pirmo Svēto Komūniju pie mūžībā aizgājušā Katedrāles prāvesta Tēva Smeltera jau 18 gadu vecumā.

Kāda bijusi kalpošana katedrālē?

Jau Svētdienas skolas laikā Diakons mani acināja kļūt par ministrantu, un pēc Svētdienas skolas pabeigšanas un svinīgās pirmās Svētās Komūnijas Mises šo uzaicinājumu es uzreiz arī pieņēmu. Atceros pirmo svēto Misi jau kā ministrantam, tolaik Katedrālē piekalpoja daudz vairāk ministrantu, un tajā vakarā bijām pat seši. Uztraukums toreiz bija milzīgs, un tāds tas bija arī visus pirmos gadus, līdz pamazām sapratu kur, ko un kā darīt. Jau no paša sākuma pieteicos kalpot vakara Misēs, jo svētdienu rītos man patīk gulēt (tradicionāli katru gadu gandrīz vienīgā Mise, kurā piedalos 8:00, ir Mise Lieldienu Svētdienā). Ar laiku man atļāva arī lasīt lasījumus. Mana dziedāšana Misēs aizsākās laikā, kad draudzē vēl kalpoja ministrants Harijs, viņš pirmais uzsāka sadarbību ar ērģelnieku Ingu Kokinu. Kādu vakaru es satiku viņus abus pirms Mises, mēģinot dziedājumus, un uzreiz pievienojos. Kādu laiku mēs ar Hariju Misēs dziedājām kopā, taču tad viņš aizbrauca no Latvijas, un visus pēdējos gadus mēs ar ērģelnieku, kad vien abiem mums tas bija iespējams, pirms Misēm satikāmies un kopā izmēģinājām visus psalmu un “Alleluja” dziedājumus. Diemžēl šogad, līdz ar Covid-19 vīrusa izraisītajām pārmaiņām Katedrālē, šī sadarbība ir pārtrūkusi, taču tā ir bijusi pietiekami ilga, lai Misēs, kad mani joprojām palūdz dziedāt, es atceros mūsu savulaik izdziedātās melodijas un varu uz

vietas tās izdziedāt, piemērojot konkrētajiem tās dienas tekstiem. Esmu dzirdējis, ka daudziem mūsu draudzes locekļiem patīk mana dziedāšana, taču es pats to neuzskatu par kaut ko izcilu, tā vietā uzskatu sevi par daudz labāku lasījumu lasītāju. Jebkurā gadījumā tās visas man ir dāvanas no Dieva, līdz ar to man ir pienākums tās izmantot atbilstoši Dieva labākajai gribai, kalpojot draudzei.

Kāda cilvēciska un garīga pieredze gūta šajos gados?

Pēc maniem aprēķiniem Svētdienas skolu pabeidzu un Katedrālē kā ministrants sāku kalpot 2009. gada sākumā. Tas nozīmē, ka (ar īslaicīgiem pārtraukumiem) esmu atgriezies kā kristietis un Katedrāles draudzē kalpoju jau vairāk nekā 10 gadus. Šajā laikā esmu saskāries ar dažādiem notikumiem un izaicinājumiem kā laicīgajā, tā garīgajā dzīvē. Es nekad neesmu uzskatījis sevi par perfektu un parauga kristieti; kaut arī tiecos uz pilnību, kā laicīgajā, tā garīgajā dzīvē esmu pieļāvis un pieļāju kļūdas. Taču mums katram vienmēr ir dota iespēja atgriezties un tiekties uz šo garīgo pilnību. Mani lielākie izaicinājumi vienmēr ir bijuši izprast citus cilvēkus, nenosodīt viņus un iemācīties mīlēt tādus kādus viņi ir, kas ar maniem uzskatiem man ne vienmēr ir viegli. Kopš brīža, kad esmu sācis strādāt algotus darbus, man ir sanācis strādāt sfērā, kur dabūt brīvas svētdienas, lai varētu cienīgi piedalīties Svētajā Misē, dažkārt ir diezgan grūti. Tāpat dažkārt uzrodas arī citi laicīgās dzīves izaicinājumi. Tomēr, ja vien tas ir iespējams, es svētdienas vienmēr cenšos sev atbrīvot. Tāpat vienmēr cenšos piedalīties Lielās nedēļas un Ziemassvētku Misēs, kuras ir pašas svarīgākās liturģiskā

gada laikā. Man ir prieks, ka lielākā daļa ministrantu, kuri vēl šobrīd kalpo vai agrāk ir kalpojuši Katedrālē, ir mani draugi, un mēs daudz kur tiekamies arī ārpus Katedrāles pienākumiem. Pateicoties viņiem, esmu saticis arī daudzus citus mūsu draudzes un citu draudžu kristiešus. Zinu, ka turpmākās dzīves laikā nāks vēl daudzi garīgās un laicīgās dzīves izaicinājumi, tādēļ ar Dieva palīdzību ceru palikt uzticīgs Katedrāles draudzei un kristīgajai ticībai.

Ko ieteiktu katedrāles draudzei?

Šo gadu laikā, kopš kalpoju Katedrālē, ir mainījušies priesteri, aizgājuši ķesteri, atsevišķi ministranti un draudzes locekļi. Taču man ir prieks, ka Katedrāle savā pašā kodolā ir palikusi tā pati. Protams, tas, ko šobrīd piedzīvojam Covid-19 laikā, ir pavisam jauns izaicinājums un tāda situācija, ko kaut kādā mērā nevar salīdzināt pat ar laiku pirms 30 un vairāk gadiem. Taču cilvēkiem joprojām ir jārod garīgais stiprinājums arī šajā (un it sevišķi šajā) trausmainajā un nesaprotamajā laikā. Saprotu, ka nekas nespēj aizstāt klātienē Svēto Misi, taču šajos apstākļos priesteriem jāspēj sniegt garīgais atbalsts draudzei arī virtuāli, pa radio utt. Ceru, ka mūsu priesteri spēs sniegt šo garīgo stiprinājumu šābrīža apstākļos un jaunajos izaicinājumos. Tāpat ceru, ka tad, kad vīruss mūs vairs neapdraudēs un valdība atceļ ierobežojumus, viss atgriezīsies pēc vecās kārtības. Vispārīgi draudzei ieteiktu turēties pie savas ticības un savas draudzes. Dievs palīdzēs un stiprinās mūsu draudzi, taču tikai tad, ja mēs arī paši pie tās turēsimies un nenovērsīsimies no tās.

Svētajiem Kirilam un Metodijam kā Eiropas aizbildņiem - 40

Kirils un Metodijs 9. gadsimtā devās kristīgā misijā sludināt Jēzu, vienoti gan ar Konstantinopoles Baznīcu, kas tos sūtīja; gan ar Pētera Romas sēdekli, kas tos apstiprināja. Tie šādi atklāja Baznīcas vienotību, kas vēl nebija piedzīvojusi šķelšanos starp Austrumiem un Rietumiem, lai gan toreiz jau pastāvēja nopietna spriedze attiecībās starp Romu un Konstantinopoli.

Romā Kirilu un Metodiju ar godu uzņēma pāvests un Romas Baznīca. Tie guva apstiprinājumu un atbalstu savam apustuliskajam darbam, arī liturģiskajiem jauninājumiem slāvu valodā.

Eiropa kā ģeogrāfisks veselums, tā sakot, izriet no divu kristīgo tradīciju strāvājumiem, diviem savādākiem un reizē dziļi papildinošiem kultūras veidiem. No Romas, sv. Pētera pēcteču sēdekļa izriet tas strāvājums, kura centrā atrodas sv. Benedikts, kura iespaids aptver ne tikai Eiropu, vispirms tās centrālo un Rietumu daļu, bet arī pārējos kontinentus caur benediktīņu centriem. Savukārt Kirils un Metodijs izceļ senās grieķu kultūras, līdz ar to, Konstantinopoles Baznīcas un Austrumu tradīcijas ieguldījumu un iespaidu.

Ceļā uz pilnīgu kopību attiecībās starp Romu un Konstantinopoli sv. Jānis Pāvils II **1980. gada 31.decembrī ar apustulisko vēstuli *Egrediae Virtutis*** uzskatīja par atbilstošu, līdzās 1964. gada izsludinātajam sv. Benediktam, par Eiropas aizbildņiem izsludināt arī sv. Kirilu un Metodiju.

Tā būtu liecība mūsdienu cilvēkiem par to, cik svarīga ir Evaņģēlija sludināšana, kuru Jēzus Kristus uzticēja Baznīcām un kuru tik ļoti centīgi veica abi brāļi, slāvu apustuļi. Šī sludināšana ļāva dažādām tautām jaundzimušajā Eiropā iepazīt vienai otru un piedzīvot vienotību. Tā arī tagad nodrošinājusi Eiropai kopīgu garīgu un kulturālu mantojumu.

Lai šis mantojums palīdz mūsdienu paaudzēm novērtēt katras tautas taisnīgās tiesības, saglabāt mieru, iestāties par cilvēces kopīgo labumu!

Lūdzam atbalstīt katedrāli

ar ziedojumu

pie dievnama apmeklēšanas vai ar bankas pārskaitījumu

Rīgas Svētā Jēkaba

Romas katoļu draudze

Reģ Nr. 90000106696

UNLALV2X

SEB bankas konta nr.

LV84UNLA0002000701505

* * *

Lielākā dāvana

dzīvajiem un mirušajiem

Jēzus Kristus Upuris –

sv. Mise par dzīvajiem un

mirušajiem – konkrētos nodomos

ir lielākā dāvana, aizlūgums un atbalsts cilvēku vajadzībās.

Pieteikt šos nodomus var sakristejā vai pie dežurantes.

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 28882358

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. Pauls

Datorsalikums: pr. Pauls

Metiens: 450 eks.

vestnesitis.wordpress.com